

Varga Pál lp.
Ulm-környéki magyar
Protestáns Gyülekezet

Nagyheti és húsvéti üzenet 2020-ban (áhitat és egy „ének-prédikáció“)

Bevezetés:

Kedves Olvasóim,

Tiszta véletlen az, hogy a „**korona**“ megnevezésű vírus azonos szó a mi magyar nyelvünk „**korona**“ szavával, amit mi a „királyi korona“ összefüggésében szoktunk használni. Ebben a prédikációmban nem a „vírusról“ fogok beszélni – erről most eleget hallunk – , nem is a magyar királyi koronáról, hanem arról a „koronáról“, amit **Jézussal** kapcsolatban használunk a mi egyházi beszédeinkben ill. írott szövegeinkben.

Segítségül veszem elmélkedésem alapjaként az egyházi **énekeinket**, és pedig a „**Dicsérjétek az Urat**“ – Magyar Ökumenikus Énekeskönyv - a stuttgarti gyülekezet általi 1991-es, második kiadást, amelyet több gyülekezetünkben (Stuttgart, Ulm, Karlsruhe, Freiburg, Berlin...) használunk. Nagy „felfedezés“ volt számomra is, hogy mennyi találó ének van ebben, éppen a húsvét előtti **nagyhétre** – és aztán **húsvét ünnepére** – és pedig ennek az énekeskönyvnek főleg a II. részében, amely ezt a címet viseli: „**Jézusról**“. S mivel sok éneket ezek közül nagyon ritkán énekelünk – hiszen évente csak egy „naghét“ van -, ezek megismeréséhez ezen az uton is hozzá szeretnék járulni. Nevezhetjük tehát ezt az áhitatot egy „énekes elmélkedésnek“ is, amelyben sok régi és újabb ének szövegét használok fel.

Mivel nincs meg mindenkinek otthon ez az énekeskönyv, az idézett énekek teljes szövegét leírom ebben az áhitatban.

Ünnepeljünk így együtt nagyhetet és húsvétot a „kornázott királlyal“, Jézussal !

Ima:

„Uram Jézus! Légy velünk, mi egyetlen örömünk!
Nálad nélkül keserűség itt a földön életünk!
Ó egyetlen örömünk, Uram Jézus légy velünk...

Uram Jézus! Kérve kér szívünk, mely bíz és remél,
Add meg néki a nyugalmat, mely minden kincessel felér,
a szív, amely bíz s remél, Uram Jézus kérve kér...
(Zsaskovszky: Énektár 1855 –Tarkányi Béla)
Stuttgarti Énekeskönyv **49. éneke**, 1+3.vers

Lekció: Zsid. 3, 12-14

(olvasható a fenti énekeskönyv 77. oldalán is – de remélem Bibliája mindenkinek van...)

Ima/Ének:

„Kegyességgel hívsz, ó Jézus, Atyai szent kebledre,
Hozzád megyünk mindahányan, kik meg vagyunk terhelve.
A mennyei szent karokkal engedd Uram zengenünk:
Légyen áldás és dicséret neked, édes Istenünk.
Kihez menjünk, Uram Jézus? Igazság, út csak Te vagy,
Benned hiszünk és remélünk, soha soha el ne hagyj!“
(Zsaskovky: Énektár 1855 – Tarkányi Béla)
Stuttgarti énekeskönyv **48. éneke** 1-3.vers

Ének-prédikáció textusa:

**„Zengd Jézus nevé, zengd világ! Őt, angyalok, áldjátok!
Felékesítva homlokát, királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!**

Ez a „Stuttgarter Énekeskönyv“ 61 énekének 1. verse.
Szerzője E. Perronet (1726-1792) – W. Shrubsole, 1779.

Bevallom, erről az énekszerzőről semmit sem tudok... de az ének témája megragadott:
„Jézust királlyá koronázzátok!“

Kik?

Az angyalok, vagy talán az emberek – vagy éppen mi, személy szerint te és én?

A nagyhét virágvasárnapkal kezdődik... Ez talán egy virágvasárnapi ének lenne?

Ismerjük a Biblia leírásában a virágvasárnapi történetet...ott, a Jeruzsálemben számár-
háton bevonuló Jézust, valóban királyként üdvözölték... (Ján. 12, 12-13: „... Hozsánna!
Áldott, aki az Úr nevében jön, az Izrael királya!“)

De Jézust - a csodatettei nyomán - már korábban is királlyá akarták választani –
ismerjük a több-ezer ember megvendéglése történetének végét: „...amikor pedig
Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni és el akarják ragadni, *hogy királlyá tegyék*,
viszavonult ismét a hegyre egymagában“ (Ján, 6, 15).

Kiket „bízgat“ tehát az énekszerző, hogy Jézust királlyá koronázzák?

Az énekünk következő verseiben éppen erről olvashatunk...(2-5. versek):

**„Ti, vértanui Istennek, kik mennyben szolgáljátok, a bárányt, ki megöletett –
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!“ (2. Vers).**

Itt már nem csak arról olvashatunk, hogy a mártírok, a Jézus nevéért halált szenvedő
vértanúk hivatottak arra, hogy Jézust, a királyukat megkoronázzák, hanem egyben azt
is leírja az énekszerző, hogy „ a bárányt, ki megöletett“ , őt kell királlyá koronázni...

Ez már valóban „*nagypénteki*“ kijelentés, a Bárány, az áldozati bárány, Isten báránya –
azaz Jézus - tulajdonképpen a király, őt illeti a királyi korona.

De a következő vers már *minket* szólít meg:

**„Ti, választottak, szent hívek, Ti mind, kiket megváltott... szent irgalmát dicsérjétek:
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok.“ (3. Vers)**

Semmi kétség! Itt *már mi* vagyunk a megszólítottak! „Ti, mind, akiket megváltott!“
Nagypéntek a „megváltás“ napja – a keresztre feszített Jézus „a Megváltó“ – s akik
benne hisznek, akik az övéi, azok mind a „megváltottak“.
Királlyá Jézust válasszátok, királlyá őt koronázzátok!

Micsoda időszerű felhívás, amikor mai világunkban Jézus helyett más kapja a „királyi
koronát“. Mást választunk, másra szavazunk, mást ünnepelek – és nem Jézust!
Az ének nekünk szól: „TI, kiket megváltott“ - őt koronázzátok királyotokká!

S mindazokat szólítja meg a szerző a következő versben, akik elfeledkeztek Róla,
a Megváltóról, akit Isten értünk küldött e földre. Isten szeretetét, és őt, Jézust, sokan
elutasították és elutasítják, Isten nélkül élnek - és ezért „bűnösök“:

**„Ti, bűnösök, mert ő hordott tiértetek kínt s átkot... és szent vérével áldozott.
Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!“ (4. Vers)**

Ezt a teológiai kijelentést nem is kell magyarázni ! A Jézus vére az egyedüli és egyszeri áldozat – s ezt az *úrvacsorában* mindnyájan hisszük és valljuk. Rajta kívül nincs számunkra „Meváltó“ – és ezért ő kell legyen a mi koronázott királyunk... S ő egy rendkívüli „koronát“ is viselt halálakor: a „tövis-koronát“...

A következő versben pedig az egész „világra“ tekint a szerző:

**„Ti népek, törzsek, kik bárhol az Ő szavát halljátok...
Nagy jóvoltáért hálából: Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!“ (5. vers)**

Az „Ő szava“ az evangélium, az örömhír, az élet beszéde – a feltámadott és élő Krisztus szava: „*Én élek és ti is élni fogtok*”.
Kihez mehetnénk tehát – ki a mi királyunk? Jézus – egyedül Ő!
Ezért: Királlyá Jézust – nem mást – királlyá *Jézust* koronázzátok!

Az utolsó versben visszatér az ének-szerző az első vers gondolatához, ahol az angyali kar áldja Jézus nevét – s velük együtt énekelhetjük majd mi is:

**„Mily boldogság lesz majd, ha fenn dícstrónja előtt állok,
És minörökké zenghetem: Királlyá Jézust, Jézust koronázzátok!“ (6.vers)**

A 18. századból származó ének elvezett minket a „bevonuló, keresztre menő, meghalt és feltámadott” királyhoz, Jézushoz.

Hadd vonuljon be Ő ezen a nagyhéten is életünkbe, hadd vegyük halás szívvel és hittel ma is az Ő áldozatát és mint megváltottak hadd ünnepeljük húsvétkor a feltámadott Urat, a mi királyunkat!
Ámen

Ima:

„Győzelmet vettél, ó Feltámadott, örök nagy dicsőség a diadalod.
Fényes égből szállt le, angyali sereg, hogy elhengerítse a nehéz követ.
Győzelmet vettél, ó Feltámadott! Örök nagy dicsőség a diadalod!

Lásd, ott az Jézus, az Üdvözítő, ne kételkedj többé: Ő jelent meg, Ő.
Ujjongj Isten népe. Hírdesd szüntelen: Jézusé örökre már a győzelem!
Győzelmet vettél, ó Feltámadott! Örök nagy dicsőség a diadalod!

Mért félne szívem? Él az én Uram. Békesség királya – benne nyugta van.
Ő a diadalmam, pajzsom életem, azért nincs szívemben semmi félelem.
Győzelmet vettél, ó Feltámadott! Örök nagy dicsőség a diadalod”.

Eredeti dallam: Händel (1685-1759)
Budry Örön fordítása – 1884
Stuttgarter Énekeskönyv 183. éneke

Mi Atyánk...

Ének:

Jöjj királyom Jézusom! Szívem íme megnyitom.
A gonosztól óvj Te meg, meg ne rontson engemet....
Gyógyítsd meg sok nyavalyám, enyhíts szívem bánatán,
Kétség, gond ha gyötrenék, Bztasd nádsz'í hitemet....
A keresztet te adod, Adj hozzá alázatot:
Hordjam olyan csendesen, mint egykor Te, Mesterem.

Finn népi dallam – Stuttgarti Énekeskönyv 51. éneke

ÁLDÁS

További találó énekek a nagyhétre:

„Paradicsomnak te szép élő fája...” (42.ének – Kolozsvár 1744)

„Ó, mily hű barátunk Jézus, minden bajban megsegít...” (63. ének)

„Jézusom, ki árva lelkem megváltottad véreddel...” (40. ének- Frankfurt 1662)

„Jézus, te égi szép, tündöklő fényű név...” (finn dallam - 53. ének)

„Ó Jézus, árva csendben...” (walesi dallam – 54. ének)

Húsvétra:

„ Ameddig Jézus él...” (65. ének)

„Tudom, az én Megváltom él...(64. ének)

„E húsvét ünnepében...” (163. ének)

Áldott és békés ünnepnapokat!

(a szöveg kinyomtatva is tovább adható!)

Heilbronn, 2020 április 7.

